

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155
e-mail: ko@vouli.kke.gr, <http://www.kke.gr>
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΠΑΒ 3502

29 ΑΠΡ. 2014

Προς το Προεδρείο της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Οι βουλευτές Θεοδόσης Κωνσταντινίδης και Ελένη Γερασιμίδου

Κατέθεσαν **ΑΝΑΦΟΡΑ** επιστολή του Αγησίλαου Παπαχρήστου, σχολικού φύλακα σχετικά με την άρνηση του ΙΚΑ να εφαρμόσει τον αναγκαστικό νόμο 1846/1951 ταλαιπωρώντας χιλιάδες εργαζόμενους, φύλακες σχολικών κτιρίων.

Αθήνα 17/4/2014

Οι καταθέτοντες βουλευτές

Προς κοινοβουλευτική ομάδα ΚΚΕ

Μετά από δικαστικές αποφάσεις εργατικών δικαστηρίων , βεβαιώθηκαν αναδρομικές αποδοχές , που υπολογίστηκαν με την διαφορά μισθοδοσίας προγράμματος απόκτησης εργασιακής εμπειρίας και εξαρτημένης εργασίας ,όπως αυτή αναγνωρίζεται για την περίοδο 2001 έως 2006 .(Η περίοδος αυτή ποικίλει από Δήμο σε Δήμο.)

Από τις αναδρομικές αυτές αποδοχές ο Δήμος Θεσσαλονίκης καταβάλει τις ασφαλιστικές εισφορές προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και για το διάστημα Δεκέμβριος του 2004 έως το Δεκέμβριο του 2005 , ήτοι για δέκα τρεις μήνες .

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ παρακρατεί τις εισφορές αυτές και αρνείται να τις επιστρέψει , παρότι μέχρι σήμερα αρνείται να εισπράξει τις ασφαλιστικές εισφορές της περιόδου 2001 έως 2006 πανελλήνια .Παρότι καταβάλλονται εισφορές για 13 μήνες δεν καταβάλλονται για τον υπόλοιπο χρονικό διάστημα , που το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αρνείται να εισπράξει , παρά τον θεσμικό περί ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αναγκαστικό Νόμο 1846/1951 . Μάλιστα στο με << αριθμ. πρωτ. Α20/251/27/9.5.2008 Γενικό Έγγραφο της Διεύθυνσης Ασφάλισης Εσόδων της Διοίκησης του ΙΚΑ αναφέρεται ότι η ικανοποίηση των σχετικών αιτημάτων δεν είναι δυνατή με την ισχύουσα νομοθεσία.>>

Είναι φανερό ότι με ένα έγγραφο της Διοίκησης του ΙΚΑ ταλαιπωρούνται χιλιάδες εργαζόμενοι , φύλακες σχολικών κτιρίων , παρά τον Νόμο , παρά τις αποφάσεις των δικαστηρίων (Εργατικών και Διοικητικών) , παρά το εννιασέλιδο πόρισμα του Συνήγορου του Πολίτη ,που σας τα παραθέτω περιληπτικά στην συνέχεια .

Παρακαλώ όπως προβείτε στις αναγκαίες ενέργειες στο Ελληνικό Κοινοβούλιο , με τα νέα στοιχεία ,παρακράτησης ασφαλιστικών εισφορών , την άρνηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να εφαρμόσει τον Α.Ν. 1846/1951

Η άποψη του Συνηγόρου του Πολίτη

Συνεπώς, από το σύνολο των ανωτέρω καθίσταται προφανές ότι η σχέση εργασίας των φυλάκων σχολικών κτιρίων που εξετάζουμε στην συγκεκριμένη περίπτωση ήταν **σχέση εργασίας αορίστου χρόνου έναντι συγκεκριμένης αμοιβής, υπό τις οδηγίες συγκεκριμένου εργοδότη**, και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε μοναδικό σκοπό την εκπαίδευσή τους. Άλλωστε για την εκπαίδευση στο συγκεκριμένο έργο, αρκούσε, όπως προαναφέρθηκε χρόνος δύο ημερών, όπως έγινε άλλωστε και στην πράξη, εκπαίδευση που παρέχεται, λίγο ως πολύ, σε όλους τους εργαζόμενους.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1846/1951 «Θεσμικός περί ΙΚΑ Νόμος», στην ασφάλιση του Ιδρύματος υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια, μεταξύ άλλων και **«τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της χώρας παρέχουν κατά κύριον επάγγελμα εξηρητημένην εργασίαν έναντι αμοιβής, ως τοιαύτης νοούμενης και της παρεχόμενης δια λογαριασμόν Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου αδιαφόρως νομικής φύσεως της σχέσεως εργασίας (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου)».**

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων, επ' αφορμή αγωγών που υπέβαλαν ορισμένοι από τους ενδιαφερομένους. Στο πλαίσιο των διαφορών αυτών έχει κριθεί ότι οι τελευταίοι συνδέονταν με τους αντίστοιχους ΟΤΑ με ενιαία σύμβαση αορίστου χρόνου από την αρχική τους πρόσληψη. Ενδεικτικά στην υπ' αριθμ. 13435/2007 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αναφέρεται ότι «οι ενάγοντες μετά τη διήμερη κατάρτισή τους παρείχαν ανελλιπώς την

εργασία τους, με το ίδιο ωράριο, στο ίδιο αντικείμενο και υπό τις ίδιες συνθήκες, τελώντας υπό τις οδηγίες των οργάνων του πρώτου εναγόμενου μέχρι την άσκηση της αγωγής, φυλάσσοντας τα σχολικά κτίρια με τον ίδιο τρόπο όπως θα έπρατταν και οι μόνιμοι υπάλληλοι του Δήμου. Οι ενάγοντες τυπικώς συμμετείχαν σε πρόγραμμα αποκτήσεως εργασιακής εμπειρίας, αφού η συγκεκριμένη εργασία φυλάξεως των σχολικών κτιρίων δεν απαιτούσε ιδιαίτερη κατάρτιση, εξειδίκευση και εμπειρία εκ μέρους τους, σκοπός δε του νομοθέτη, όπως αναφέρεται στην προαναφερόμενη υπουργική απόφαση ήταν η πιθανότητα μόνιμης απασχολήσεώς τους στο αντικείμενο αυτό. Η ανάγκη φυλάξεως των σχολικών κτιρίων είναι μόνιμη και όχι πρόσκαιρη, προκειμένου να επιτευχθεί η ασφαλής λειτουργία τους, να διαφυλαχθεί ο εξοπλισμός τους και ο περιβάλλον χώρος και να προστατευθούν οι μαθητές από εξωτερικούς κινδύνους. Συνεπώς οι ενάγοντες με την εργασία τους κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες φυλάξεως των σχολείων και όχι πρόσκαιρες και εποχικές, τις οποίες διαφορετικά θα έπρεπε να καλύψει ο πρώτος εναγόμενος με μόνιμους υπαλλήλους. Ενόψει των ανωτέρω δεν δικαιολογείται η σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου και οι έγγραφες συμβάσεις τους από την πρόσληψή τους μέχρι την άσκηση της αγωγής συνιστούν ενιαία σύμβαση αορίστου χρόνου». Ομοίως στην υπ' αριθμ 87/2009 Απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης γίνεται παραδεκτό ότι, «οι ενάγοντες τυπικώς συμμετείχαν σε πρόγραμμα αποκτήσεως εργασιακής εμπειρίας, ενώ ουσιαστικά παρείχαν εργασία αμειβόμενοι γι' αυτήν αφού η συγκεκριμένη εργασία φυλάξεως των σχολικών κτιρίων δεν απαιτούσε ιδιαίτερη κατάρτιση, εξειδίκευση και εμπειρία εκ μέρους τους. Σύμφωνα μάλιστα με την 6/2005 απόφαση της Ολομέλειας του ΑΣΕΠ, η μακροχρόνια απασχόληση των σχολικών φυλάκων δεν είναι δυνατόν να έχει σκοπό την επαγγελματική τους κατάρτιση, τη μαθητεία ή την ένταξη ή την επανεκπαίδευση τους σε ένα αντικείμενο ευκόλως κατανοητό».

Επίσης, σύμφωνα με προγενέστερο, με αριθμ. πρωτ. Φ.90022/10411/858/23.4.2008, έγγραφο της ΓΓΚΑ, (με θέμα «Απάντηση επί Ερώτησης Βουλής»), η μη πλήρης ασφάλιση στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ των προσώπων της κατηγορίας αυτής και η κάλυψή τους μόνο για τους κλάδους παροχών ασθένειας σε είδος και κινδύνου ατυχήματος δικαιολογείται, **«από το γεγονός ότι δεν προσφέρουν εργασία υπό την έννοια που απαντάται στο εργατικό δίκαιο (π.χ. προσφορά υπηρεσιών προς όφελος συγκεκριμένου εργοδότη και με αποκλειστικό σκοπό τη λήψη του συμφωνημένου μισθού), αλλά εξασκούνται σε συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο, με σκοπό την απόκτηση απαιτούμενης εμπειρίας για την είσοδό τους στην αγορά εργασίας»**. Όμως η παραπάνω άποψη σύμφωνα, τόσο με την προαναφερθείσα Απόφαση του ΑΣΕΠ όσο και από σχετικές δικαστικές αποφάσεις, δεν ευσταθεί. Ειδικότερα όπως ήδη προαναφέρθηκε στην υπ' αριθμ. 6/2005 Απόφαση της Ολομέλειας του ΑΣΕΠ, αναφέρεται, απερίφραστα ότι η μακροχρόνια απασχόληση των ανωτέρω σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε μοναδικό σκοπό την εκπαίδευσή τους, αλλά παρείχαν πράγματι εξαρτημένη εργασία έναντι συγκεκριμένης αμοιβής.

Άλλωστε για αυτό ακριβώς το λόγο, κρίθηκε από την Πολιτεία ότι η περίπτωση τους αποτελούσε σχέση ή σύμβαση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας, μη υπαγόμενη στην περίπτωση σχέσεων επαγγελματικής κατάρτισης ή συμβάσεων που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο ενός ειδικού προγράμματος κατάρτισης, ένταξης και επαγγελματικής επανεκπαίδευσης υποστηριζόμενο από τον ΟΑΕΔ, και ως εκ ούτου εφαρμόστηκαν, εν προκειμένω, οι διατάξεις του Π.Δ. 164/2004 και κατατάγηκαν, σύμφωνα με τις τελευταίες, σε θέση ι.δ.α.χ.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Φύλακας σχολικών κτιρίων Δήμου Θεσ/νίκης.

